

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**H. T. Moraliske Betenkninger, Og Anledninger til et
dydigt Leffnet**

Thott Ottesen, Holger

Oldenborg, 1719

VD18 13387014

Det XXXI. Capitel. Legemet prydes formedelst sindsens gafver.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14823

nem udj husene til sig. Den / som retter en Løfve af / kand stikke sin haand ind udj munden paa hende ; Den / som tager vare paa Tigeren / kand kyss og klappe den / naar hannem hyster ; En Morian kand byde en Elephant at falde paa knå for sig og gaae paa liner. Saaledes er ogsaa den vise og forstandige en funstener til at spåge og tvinge det onde : Saa at enten hannem paakommer bedrøvelse / fattigdom / forhaanelse fengsel / landflygtighed / som ere over aldt forskrekkelige / saa bliver de dog strax holdet udj tvang / og med sagtmodighed baaren / saasnart de rammer paa hannem.

Det XXXI. Capitel.

Legemet prydes formedelst sindens gafver.

Mig synes / at den har storligen faret vild / som har sagt : Den dyd alleniste er behagelig / som kommer af et deyligt og smukt skabt legeme : Thj dyden behøver self ingen

gen prydelse / men er udi sig self
smuk nok / og giør legemet stikkeligt
og håderligt. Af ringe Stamme
kand ofte fødes en fornemme Mand/
udi et ringe og ilde skabt legeme kand
ofte fremstinne et deyligt og ypperligt
sind. Saa at mig siunis / at na-
turen i dette fald haver giort det saale-
des hos nogle / at hun dermed kunde
heviise at dyden findes paa allesteder /
paa det at vi og kunde vide / at sin-
det besmitter og forderves ikke ved le-
gemets vandsfabning ; Men at lege-
met bliver suylket formedelst sindsens
ypperlighed. Alt det / som ellers udj
sig self er slemt / det bliver altsammen
deyligt naar dyden kommer dertil : Vi
siger vel at et kammer er lyft / dog
alligevel er det om natten meget mørkt.
Saaledes er det ogsaa at forstaa med
de ting / som af os holdes for at være
middeler til dyd eller udhyd / saasom ere
rigdom / deylichkeit / åre og værdighed
eller magt og velde ; eller ogsaa der
tvært imod / døden / Landflygtighed /
sygdom og anden sorrig / og alt andet/
som vi enten meere eller minder frygter
fore :

fore : Thj menniskens egen ondskaab
eller fromhed giør det at de siges en-
ten at være onde eller gode.

Det XXXII. Capitel.

Hvorledes vi hafver at foragte
alle menniskens daarlige
domme / som de felde
over os.

Ni holder en hver snart meget af
os self / dersom vi finder nogen /
som vill sige / at vi ere gode /
fornemme / Kloge og hellige folk : Thj
det giver vi altsammen strax magt ;
Vi ere og ikke fornøjet med maade-
lig roes og berømmelse. Alt hvad
som hyklerer uden blusel bærer paa os /
det tager vi gierne imod / ligesom de
for vores dyd skyld vare os saadant
skyldige. De som siger os / at vi
ere gode og forstandige Mænd / den-
nem holder vi med / enddog vi vide
at de offste lyfve meget ; Og saa
galne ere vi / at vi endog saa ville
være